

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 9 września 2024 r.

Poz. 7047

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.629.2024 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 5 września 2024 r.

Rada Gminy Mokrsko

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr VII/31/24 Rady Gminy Mokrsko z dnia 7 sierpnia 2024 r. w sprawie ustalenia zasad wypłaty diet dla przewodniczących organów wykonawczych jednostek pomocniczych.

Uzasadnienie

Dnia 19 sierpnia 2024 r. organ nadzoru wysłał zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie ww. uchwały wskazując zastrzeżenia dotyczące § 1 przedmiotowej uchwały. W wyjaśnieniach udzielonych 20 sierpnia 2024 r. Wójt Gminy Mokrsko poinformował, że na najbliższej sesji zostanie podjęta nowa uchwała z uwzględnieniem uwag organu nadzoru.

Mając na uwadze, że z wyjaśnień nie wynika konkretny termin sesji, na której ma zostać dokonana zmiana przedmiotowej uchwały, organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru, a tym samym wyeliminowanie uchwały z obrotu prawnego.

Organ nadzoru prezentuje w niniejszej sprawie następujący pogląd.

Regulacja zawarta w § 1 przedmiotowej uchwały zgodnie z którym ustala się miesięczną dietę dla sołtysów w wysokości 11% najniższego wynagrodzenia brutto istotnie narusza prawo w dwóch aspektach. W pierwszej kolejności narusza § 6 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zgodnie z którym przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Przepis ten, ze względu na treść § 143 „Zasad techniki prawodawczej” stosuje się również do aktów prawa miejscowego. W judykaturze wskazuje się, że w demokratycznym państwie prawnym organy tworzące system prawa, w tym także prawa miejscowego, mają obowiązek formułowania przepisów prawnych w sposób jasny i precyzyjny (wyrok NSA z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 991/17). Akty prawa miejscowego, kierowane do ogółu odbiorców, powinny być zredagowane w sposób czytelny, zrozumiały i precyzyjny (wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2021 r., sygn. akt VIII SA/Wa 240/21).

Wymóg tworzenia przepisów spełniających precyzyjność, jasność i komunikatywność wynika również z art. 2 Konstytucji RP („Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej”) i należy do zasad poprawnej legislacji. W wyroku z dnia 21 marca 2001 r., K 24/00, OTK 2001, nr 3, poz. 51, Trybunał Konstytucyjny uznał, że „wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego

ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych nie budzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw”. W tym samym wyroku Trybunał uściślił, że „związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw tak, by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie” (podobnie np. w wyroku TK z dnia 29 października 2003 r., K 53/02, OTK-A 2003, nr 8, poz. 83).

Tymczasem należy podkreślić, że określenie „najniższe wynagrodzenie brutto” nie jest znane polskiemu prawodawstwu, a co za tym idzie - adresaci przedmiotowej uchwały nie mogą w sposób jednoznaczny i bez żadnych wątpliwości ustalić wysokości diety jaka przysługuje sołtysom w Gminie Mokrsko. Określeniem używanym w przepisach prawa powszechnie obowiązującego jest m.in. „minimalne wynagrodzenie za pracę”, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207 z późn. zm), jednakże nie jest to określenie tożsame z „najniższe wynagrodzenie brutto”.

Co więcej, tak skonstruowany § 1 przedmiotowej uchwały nie wypełnia delegacji zawartej w art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym rada gminy może ustanowić zasady, na jakich przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej będzie przysługiwała dieta oraz zwrot kosztów podróży służbowej, tym samym istotnie narusza także ten przepis. Regulacja ta pozostawia organom stanowiącym jednostek samorządowych swobodne uznanie w zakresie tego czy chcą ustanowić zasady na jakich przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej będzie przysługiwała dieta oraz zwrot kosztów podróży służbowej („może”), natomiast jeśli już dany organ stanowiący zdecyduje się ustanowić te zasady, to należy to zrobić w sposób precyzyjny i nie budzący wątpliwości wszystkich adresatów przedmiotowej uchwały. W sytuacji gdy ustalenie diety dla sołtysów odbywa się przy użyciu nigdzie nieokreślonego wskaźnika, to wówczas w ocenie organu nadzoru nie można mówić o właściwie wypełnionej delegacji ustawowej z cytowanego wyżej przepisu ustawy o samorządzie gminnym.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru § 1 przedmiotowej uchwały istotnie narusza prawo, tj. art. 2 Konstytucji RP w zawiązku z § 6 w zw. z § 143 „Zasad techniki prawodawczej” oraz art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Powyższe rzutuje na całość uregulowań ww. uchwały, a zatem przedmiotowa uchwała powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego w całości.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Wójt Gminy Mokrsko